

Той не бѣше като нѣкои си момчета, кои-то, когато ты накарать да направятъ нѣщо, казвать: „Почякай догдѣ свършыж тѣжж играж, и тогава щѣ направѣж това;“ нѣ отиваше изведнѣжж, и правеше какво-то му кажяхѣ.

Еднѣ сутренѣ, Стоянѣ търкаляше обрѣча си из двора, майка му го повыка да ѣ помогне да навынкѣтъ малко преждѣ. Той изведнѣжж окачи обрѣча си на еднѣ кукѣ, влѣзе въ кѣщы, и държѣше преждѣ-тѣ на рѣцѣ-тѣ си, а майкѣ му нѣ навываше на кѣло.

Нѣкои си момчета щяхѣ да ся срамувать ако да помогать така на майкы-тѣ си; нѣ такывы момчета еж много глупавы, и тѣ никога немогѣтъ да станѣтъ добры и достойны чловѣцы.

У Р О К Ъ 40.

СЪВѢТИ ЗА ДѢТЦА-ТА.

Никога не казвай лѣжж. Когато разказваш нѣщо, кое-то си видѣлъ или чюлъ, кажи го точно, както бѣше. Не измѣнявай го, нито притурай нѣщо, за да го направишь, спорядѣ както може бы ты да си мыслишь за пѣ-хубавѣж прикаскѣ. Ако си забравиль нѣкожж часть отѣ прикаскѣ-тѣ, кажи си. Чловѣцы, кои-то обычатъ истинѣ-тѣ, никога не казвать лѣжж нито шегѣ.

Размышлявай добрѣ прѣди да ся обѣщаеш нѣкому за нѣщо. Ако ся обѣщаеш да свършимъ нѣщо, а не го свършишь, ты щеш излѣжеш, и тогава кой ще тя вѣрва за нѣщо?

Кога-то си сториль нѣщо криво, не ся труди да го откажеш, ако и да тя понакажѣтъ, може бы, за